

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- F. mając na uwadze, że według Komisji wspomniane niepełne wdrożenie wynika po części z różnic w interpretowaniu przez państwa członkowskie definicji i kryteriów zawartych w zaleceniu oraz wymogów dotyczących sprawozdawczości,
- G. mając na uwadze, że Komisja uznaje, iż zakres zalecenia jest nieodpowiedni i nie obejmuje wielu istotnych działań, takich jak Natura 2000, kontrola nielegalnego przesyłania odpadów, rejestracja, ocena, udzielanie zezwoleń i ograniczenia w zakresie chemikaliów (REACH), ograniczenie stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w produktach (np. dyrektywa w sprawie ograniczeń stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym), handel gatunkami zagrożonymi, oraz działalności związanej z organizmami zmodyfikowanymi genetycznie i systemów odpowiedzialności producenta,
1. wyraża niepokój wobec konkluzji Komisji, iż nie można zapewnić pełnego wdrożenia prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska we Wspólnocie, ponieważ prowadzi to nie tylko do dalszego niszczenia środowiska, ale także do zakłóceń konkurencji;
 2. podkreśla, że dobre i jednorodne egzekwowanie wspólnotowego prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska ma podstawowe znaczenie oraz że każde inne rozwiązanie nie spełnia oczekiwań opinii publicznej i osłabia reputację Wspólnoty jako skutecznego strażnika środowiska;
 3. sprzeciwia się zamiarowi Komisji, aby podejść do problemu za pomocą niewiążącego zalecenia oraz umieszczenia szczegółowych prawnie wiążących wymagań w przepisach sektorowych;
 4. wzywa natomiast Komisję, aby przedstawiła do końca 2009 r. wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie kontroli w zakresie ochrony środowiska, precyzujący definicje i kryteria przedstawione w zaleceniu 2001/331/WE oraz rozszerzający zakres jego zastosowania;
 5. uważa za istotne wzmocnienie europejskiej sieci wprowadzania w życie i stosowania prawodawstwa dotyczącego ochrony środowiska (IMPEL) i wzywa Komisję do złożenia przed końcem 2009 r. sprawozdania na temat możliwości w tym względzie, w tym ustanowienia wspólnotowego organu inspekcji w zakresie ochrony środowiska;
 6. proponuje skoncentrować się w większym stopniu na wspieraniu działań informacyjno-edukacyjnych w zakresie ochrony środowiska, których szczegółowe treści byłyby ustalane na szczeblu lokalnym, regionalnym lub krajowym w zależności od istniejących potrzeb i problemów występujących na danym obszarze;
 7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Somalia

P6_TA(2008)0569

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie Somalii

(2010/C 16 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie sytuacji w Somalii, w szczególności rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie Somalii ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie notorycznego zabijania ludności cywilnej w Somalii ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Amnesty International z dnia 1 listopada 2008 r. zatytułowane „Stan praw człowieka na świecie”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 479.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0313.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- uwzględniając oświadczenie Radhiki Coomaraswamy, specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. dzieci w konfliktach zbrojnych, z dnia 8 listopada 2008 r., potępiające ukamienowanie trzynastoletniej Aiszy Ibrahim Duhulow,
- uwzględniając różne międzynarodowe instrumenty ochrony praw człowieka, w szczególności Afrykańską kartę praw człowieka i narodów z 1981 r. oraz protokół do tej karty z 2003 r. w sprawie praw kobiet w Afryce,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 27 października 2008 r. w Somalii ukamienowano trzynastoletnią dziewczynkę Aiszę Ibrahim Duhulow,
- B. mając na uwadze, że ukamienowania dokonała grupa 50 mężczyzn na stadionie w portowym mieście Kismajo na południu kraju na oczach 1 000 widzów,
- C. mając na uwadze, że dziewczynka została oskarżona o cudzołóstwo i skazana za złamanie prawa islamskiego, podczas gdy w rzeczywistości została zgwałcona przez trzech mężczyzn,
- D. mając na uwadze, że bojówki al-Shabaab, które kontrolują Kismajo, zatrzymały Aiszę Ibrahim Duhulow i zarządziły jej egzekucję przez ukamienowanie, nie aresztowały jednak ani nie zatrzymały osób oskarżonych o gwałt na niej,
- E. mając na uwadze, że kiedy niektóre z osób obecnych na stadionie próbowały uratować życie Aiszy Ibrahim Duhulow, członkowie bojówek otworzyli ogień na stadionie, zabijając przypadkowego chłopca,
- F. mając na uwadze, że istnieją wiarygodne doniesienia, że bojówki al-Shabaab groziły śmiercią obrońcom praw człowieka w Kismajo, oskarżając ich o rozpowszechnianie fałszywych informacji na temat tego zdarzenia,
- G. mając na uwadze, że rażące naruszenia praw człowieka są w Somalii codziennością ze względu na dramatyczną sytuację w Somalii oraz wszechobecną przemoc, której dopuszczają się niektóre frakcje Sojuszu na rzecz Ponownego Wyzwolenia Somalii (tzw. Trybunały Islamskie), próbujące obalić prawowity rząd Somalii,
- H. mając na uwadze, że naruszenia praw człowieka obejmują niedawne porwanie z Kenii dwóch włoskich katolickich siostr zakonnych, które następnie przewieziono zostały do Somalii, a także nasilenie się ataków samobójczych, które w ostatnich tygodniach doprowadziły na północy kraju do śmierci co najmniej 30 osób,
- I. mając na uwadze, że obecni w Somalii przedstawiciele niektórych organizacji międzynarodowych stali się w ostatnim czasie ofiarami przemocy i mordów, których większość przypisano zbrojnym grupom opozycyjnym, w tym bojówkom al-Shabaab oraz frakcjom Trybunałów Islamskich,
- J. mając na uwadze, że buntownicy islamscy wykonywali publiczne kary chłosty w stolicy kraju Mogadiszu, próbując zademonstrować swoją rosnącą siłę,
- K. mając na uwadze, że takie brutalne akty są ilustracją metod stosowanych przez te bojówki, a ogólniej rzecz ujmując, pokazują ryzyko w zakresie poszanowania praw człowieka w przypadku rozszerzenia ich kontroli nad krajem,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- L. mając na uwadze, że tymczasowy rząd federalny Somalii oraz Sojusz na rzecz Ponownego Wyzwolenia Somalii podpisali w dniu 26 października 2008 r. w Dżibuti porozumienie o zawieszeniu broni oraz mając na uwadze, że regionalni przywódcy Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD), na specjalnym szczycie w Nairobi w dniach 28-29 października 2008 r., przedstawili plan pokojowy dla Somalii,
- M. mając na uwadze, że należy koniecznie wspierać tymczasowy rząd federalny Somalii oraz prezydenta Abdullahiego Jusufa,
1. zdecydowanie potępia ukamienowanie i egzekucję Aiszy Ibrahim Duhulow i wyraża oburzenie z powodu tak barbarzyńskiego aktu dokonanego na trzynastoletniej dziewczynce będącej ofiarą zgwałcenia;
 2. wzywa rząd Somalii do potępienia tej egzekucji oraz do podjęcia działań w celu zapobieżenia takim brutalnym aktom w przyszłości;
 3. wzywa rząd Somalii do wydania dokumentów i oświadczeń rehabilitujących pośmiertnie Aiszę Ibrahim Duhulow;
 4. popiera próby przejęcia kontroli nad portowym miastem Kismajo przez prawowity rząd Somalii i wzywa do postawienia osób oskarżonych o zgwałcenie Aiszy Ibrahim Duhulow przed sądem i przeprowadzenie sprawiedliwego procesu sądowego;
 5. wzywa UE do udzielenia wszelkiego koniecznego wsparcia na rzecz stworzenia stabilnych rządów demokratycznych w Somalii oraz do udzielenia dalszej pomocy rządowi Somalii, aby mógł on przejąć kontrolę nad całym krajem i zaprowadził rządy prawa w sposób zgodny z jego zobowiązaniami międzynarodowymi w zakresie praw człowieka, co zapobiegłoby podobnym egzekucjom w przyszłości;
 6. zdecydowanie nalega, aby misja Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) w pełni skorzystała ze swoich uprawnień w zakresie ochrony ludności cywilnej, zwracając szczególną uwagę na kobiety i dzieci, oraz apeluje do upoważnienia tej misji do monitorowania i badania przypadków łamania praw człowieka oraz składania sprawozdań w tym zakresie;
 7. wzywa zarówno władze Somalii, jak i Kenii, do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy, oraz do podjęcia wszelkich możliwych inicjatyw politycznych i dyplomatycznych, aby zapewnić uwolnienie dwóch włoskich katolickich sióstr zakonnych;
 8. gorąco popiera porozumienie z Dżibuti, zawarte między tymczasowym rządem federalnym Somalii a Sojuszem na rzecz Ponownego Wyzwolenia Somalii, którego celem jest zakończenie trwających od lat działań zbrojnych w Somalii i opracowanie długofalowego rozwiązania na rzecz przywrócenia pokoju i zaprzestania nadużyć wspomnianych w niniejszej rezolucji;
 9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Sekretarzowi Generalnemu Unii Afrykańskiej, rządów państw należących do IGAD, AMISOM oraz rządowi Somalii.